

ващи публични инфраструктури като улици, детски площа-
ди, градски транспорт, пътни знаци и означения. На някои
места в кварталите достъпът до комунални услуги, като ка-
нализация, ток, течаща вода, е затруднен или изцяло огра-
ничен. Институциите – детска градина, библиотека и банка
– отсъстват от площта на кварталите. Училищата формално
изпълняват своето предназначение, но неформално имат по-
различни цели и функционират по начин, определен от фак-
та, че са сегрегирани.⁴⁵ В „Христо Ботев“ и „Факултета“ няма
по-големи, по-популярни търговски вериги, присъстващи в
повечето други квартали на столицата (като „Фантастико“,
„345“, „Фамилия“, „Кауфланд“, „Била“). Няма и никакви рабо-
тилици, центрове за извършване на услуги, които да обс-
лужват по-широк кръг от този на местните хора. Следовател-
но шансът на жителите на други квартали да им се наложи да
отидат до там не е голям. В тези квартали не са ситуирани и
никакви неправителствени граждански организации, чийто
целеви групи да са различни от местните жители. Можем да
заключим, че както за държавната и местната власт, така и за
обществото и бизнеса кварталите „Факултета“ и „Христо Бо-
тев“ са като „призраци“ на географската карта. Образуваните
от тях полета остават острови на полу-включеност и полу-
признатост, които биват избягвани и изтласквани. Доколко-
то въобще се признава тяхното присъствие в очертанията на
столицата, то това става чрез акта на тяхното отграничаване
и заобикаляне.

2. Първият аспект на „призрачност“, който разгледахме,
е близък до баналното картографско описание, но той е ос-
нова за втория аспект, защото задава контекста, върху кой-
то ще положим подходяща за нашите изследователски цели
теоретична рамка. Тъй като това призрачно изтласкване, за
което стана дума, не е ефект на най-новата история на пре-
хода, вторият аспект, в който искам да разгледам метафората
за „призрака“, е образът на „ромите“ в публичното простран-
ство в контекста на дискурса за модерната национална дър-
жава и граждансвеността. Според идеала на Модерността

---

⁴⁵ Вж. текста на Давид Кюранов за властовия конфликт учители-ученици
в сегрегираните училища.